

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och om fastställande av innehållet i bilaga XI"

KOM(2006) 7 slutlig – 2006/0008 (COD)

(2007/C 161/18)

Den 10 februari 2006 beslutade rådet att i enlighet med artikel 262 i EG-fördraget rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om ovan nämnda yttrande.

Facksektionen för sysselsättning, sociala frågor och medborgarna, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 22 februari 2007. Föredragande var Wolfgang Greif.

Vid sin 434:e plenarsession den 14–15 mars 2007 (sammanträdet den 14 mars) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 163 röster för och 5 nedlagda röster:

1. Sammanfattning

1.1 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén anser att det vore lämpligt att sikta in sig på att så snart som möjligt börja tillämpa den nya samordningsförordningen för de enskilda medlemsstaternas sociala trygghetssystem. Detta skulle också innebära ett snabbt ikraftträdande av den tillämpningsförordning som föreslås samt en överenskommelse om den förordning som behandlas i detta yttrande, i vilken innehållet i bilaga XI till förordning 883/2004 fastställs.

1.2 EESK är medveten om att en obegränsad tillämpning av principen om likabehandling, som hindrar nationella lagstiftare att begränsa sig till inhemska omständigheter på området social trygghet, skulle få betydande konsekvenser för de sociala trygghetssystemen.

1.3 EESK konstaterar därför att det är nödvändigt att införa vissa särbestämmelser i bilaga XI om särskilda omständigheter i de olika medlemsstaterna, i syfte att undvika en konflikt mellan nationella bestämmelser och förordning 883/2004. Kommittén vill emellertid framhålla att man måste undvika ett överflöd av bestämmelser och i den mån det går begränsa antalet särbestämmelser genom att bara införa särskilda bestämmelser som är direkt nödvändiga för att samordningsbestämmelserna skall fungera i den berörda medlemsstaten och som står i överensstämmelse med principen om proportionalitet.

1.4 EESK anser att det är särskilt viktigt att man håller fast vid att samordningen under inga omständigheter får innebära att särbestämmelser införs i bilaga XI som är till nackdel för medborgarna.

1.5 EESK ser inga större problem i de särbestämmelser som tagits med i bilagan, varken för mobila försäkringstagare eller för företag och socialförsäkringsinstitutioner. Fördelarna med samordningen för förmånstagarna får inte undergrävas av särbestämmelserna.

1.6 EESK vill berömma alla som medverkat i det framgångsrika arbetet med att förenkla förordningen, vilket har resulterat i att bilaga XI omfattar betydligt färre särbestämmelser än

den motsvarande bilagan VI i den nuvarande samordningsförordningen 1408/71.

1.7 För att grundförordningen snabbt skall kunna börja tillämpas i praktiken och för att möjliggöra denna snabba omställning uppmanar EESK medlemsstaterna att redan nu förse sina socialförsäkringsinstitutioner med nödvändiga personalresurser och tekniska resurser.

2. Inledning och bakgrund till förslaget till förordning

2.1 Gemenskapsbestämmelserna om samordning av de enskilda staternas sociala trygghetssystem återfinns för närvarande i förordning (EEG) nr 1408/71 ("grundförordning") och dess tillämpningsförordning (EEG) nr 574/72, som har ändrats och aktualiserats ett flertal gånger sedan de trädde i kraft för mer än 30 år sedan.

2.1.1 Dessa förordningar om samordning av de nationella sociala trygghetssystemen syftar till att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att försäkrade inte skall förlora sin rätt till social trygghet när de reser till, vistas i eller bosätter sig i en annan medlemsstat. Mobila försäkringstagare får inte förlora fördelar och behandlas sämre i förhållande till icke-mobila försäkringstagare. För att de försäkrade skall få behålla sina rättigheter föreskrivs i förordningarna allmänna principer för att samordningen skall fungera liksom olika bestämmelser för specifika behov inom de olika grenarna av social trygghet.

2.2 Förordning (EEG) nr 1408/71 skall ersättas med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004, som antogs den 29 april 2004.

2.2.1 I enlighet med artikel 89 i den nya förordningen 883/2004 skall tillämpningen av förordningen regleras i en enskild förordning, som skall ersätta den aktuella tillämpningsförordningen nr 574/72. Denna tillämpningsförordning ⁽¹⁾ som föreligger i förslagsform sedan den 31 januari 2006 behandlas för närvarande inom Europaparlamentet och rådet och har också behandlats i ett separat EESK-yttrande ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT C 318, 23.12.2006.

⁽²⁾ Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen", KOM(2006) 16 slutlig – 2006/0006 (COD), föredragande: Wolfgang Greif, EUT C 324, 30.12.2006.

2.2.2 Först när tillämpningsförfordningen träder i kraft kan förordning nr 883/2004 börja tillämpas och det stora antalet förenklingar, klargöranden och förbättringar för alla berörda på området för samordning av de sociala trygghetssystemen därmed förverkligas. Fram till det datum då denna förordning antas är det fortfarande förordning 1408/71 och dess tillämpningsförfordning 574/72 som gäller.

2.3 I skäl 41 i förordning 883/2004 anges att det är nödvändigt att fastställa särskilda bestämmelser, i vilka särdragen i nationell lagstiftning beaktas, för att underlätta tillämpningen av samordningsbestämmelserna. Det är just dessa särskilda bestämmelser för medlemsstaternas tillämpning av lagstiftningen som tas upp i bilaga XI till förordning 883/2004, som är föremål för detta yttrande.

2.3.1 I grundförordning 883/2004 fastställs grundläggande samordningsbestämmelser. Tillämpningsförfordningen är ett slags "bruksanvisning" till grundförordningen och fastställer hur olika omständigheter skall hanteras rent förvaltningstekniskt. I bilaga XI till förordning 883/2004 återfinns särskilda regler som har anpassats efter lagstiftningen i enskilda medlemsstater i syfte att göra det så lätt som möjligt att tillämpa de nya samordningsbestämmelserna.

2.3.2 Bilaga XI förhindrar alltså att de enskilda medlemsstaternas sociala trygghetssystem hamnar i konflikt med samordningsbestämmelserna. Särskilda regler som tar hänsyn till nationella särdrag måste säkerställas genom innehållet i bilaga XI för att inte strida mot samordningsprincipen. Bilaga XI syftar följaktligen till att åstadkomma en friktionsfri samverkan mellan de nationella och gemensamma bestämmelserna när det gäller samordningen på området för social trygghet i medlemsstaterna.

2.4 Varje enskild medlemsstat kommer att behandlas i ett eget avsnitt i bilaga XI. Omfattningen av de enskilda medlemsstaternas bestämmelser kommer att skilja sig mycket åt eftersom ländernas nationella lagstiftning ser olika ut.

2.5 När man 2004 beslutade om den nya samordningsförfordningen 883/2004 lämnades bilaga XI tills vidare helt tom. Man kom överens om att bilagans innehåll skulle fastställas senare i en enskild förordning. Ett förslag till en sådan förordning föreligger nu ⁽³⁾.

2.5.1 Bilaga XI rör inte bara grundförordning 883/2004 utan också dess tillämpningsförfordning. De tre texterna kan inte behandlas separat. Därför behandlar rådets arbetsgrupp för sociala frågor innehållet i bilaga XI parallellt med motsvarande innehåll i tillämpningsförfordningen. De två förslagen till förord-

ning som lades fram av kommissionen i januari 2006 diskuteras alltså samtidigt inom rådet.

2.5.2 Europaparlamentet och rådet måste fastställa innehållet i bilaga XI innan tillämpningsförfordningen kan träda i kraft. Därmed utgör färdigställandet av bilaga XI ytterligare en förutsättning för att de nya samordningsbestämmelserna på området social trygghet skall kunna börja tillämpas. Den rättsliga grunden för denna förordning utgörs av artiklarna 42 och 308 i EG-fördraget. För ett ikraftträdande av förordningarna krävs enhällighet i rådet i samband med Europaparlamentets medbeslutandeförfarande.

2.6 Den 24 januari 2006 lade kommissionen fram ett förslag om ändring av enskilda punkter i förordning 883/2004 och om fastställande av innehållet i bilaga XI. Detta förslag hade utarbetats efter samråd med medlemsstaterna. Ändringen av enskilda punkter i förordning 883/2004, som alltså inte är tillämpningsbar ännu, grundar sig på att särskilda frågor som medlemsstaterna har krävt skall ingå i bilaga XI har identifierats som horisontella frågor som gäller alla medlemsstater. Genom att man inför dessa i grundförordningen blir flera av medlemsstaternas bidrag till bilaga XI överflödiga.

3. Allmänna och särskilda kommentarer från EESK

3.1 EESK har redan i flera yttranden välkomnat de nya bestämmelserna om samordning av medlemsstaternas sociala trygghetssystem som ett viktigt steg på vägen mot en förbättrad fri rörlighet inom EU. Kommittén har sett särskilt positivt på den nya förordningens utvidgade personkrets och sakområde, förenklingarna i förhållande till de nuvarande bestämmelserna liksom alla åtgärder för att förbättra samarbetet mellan olika socialförsäkringsinstitutioner.

3.1.1 EESK anser att det är lämpligt att sikta in sig på att så snart som möjligt börja tillämpa den nya samordningsförfordningen, vilket också innebär ett snabbt ikraftträdande av den föreslagna tillämpningsförfordningen och en överenskommelse om innehållet i bilaga XI. Därför uppmanar EESK alla berörda aktörer att skynda på behandlingen av förslaget till tillämpningsförfordning och även av den förordning som tas upp i detta yttrande och som reglerar innehållet i bilaga XI ⁽⁴⁾.

3.1.2 EESK har också i sitt yttrande om denna tillämpningsförfordning framfört sin åsikt att den planerade tidsfristen mellan det slutgiltiga antagandet av tillämpningsförfordningen och förordningens ikraftträdande under inga omständigheter får överskrida de sex månader som föreskrivs i kommissionens förslag ⁽⁵⁾.

⁽⁴⁾ Senast i Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttranden om "Social trygghet för anställda och egenföretagare" och "Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen", KOM(2006) 16 slutlig – 2006/0006 (COD), föredragande: Wolfgang Greif, EUT C 324, 30.12.2006.

⁽⁵⁾ EUT C 324, 30.12.2006, föredragande: Wolfgang Greif, punkt 4.4.1.

⁽³⁾ KOM(2006) 7 slutlig.

3.2 I bilaga XI kan medlemsstaterna begära särbestämmelser som gör det möjligt att upprätthålla särskilt viktiga nationella bestämmelser. Att detta är nödvändigt kan framför allt förklaras genom den omfattande likabehandlingen av omständigheter i förordning 883/2004, i enlighet med vilken alla omständigheter eller händelser med rättsliga följder på området social trygghet i princip skall behandlas som om de hade inträffat inom det egna landets gränser ⁽⁶⁾.

3.2.1 Denna likabehandling innebär till exempel att en person som erhåller pension från en socialförsäkringsinstitution i en annan medlemsstat måste ha samma rättigheter som han eller hon skulle ha haft i sitt nationella pensionssystem. Om en olycka i en medlemsstat till exempel medför utbetalning av en invalidpension måste denna pension också tillhandahållas för en likartad olycka i en annan medlemsstat.

3.2.2 Tidigare har EG-domstolen så gott som alltid ställt sig positiv till en omfattande likabehandling i syfte att säkerställa den sociala tryggheten för mobila arbetstagare. I den gällande förordningen 1408/71 finns det inga allmänna bestämmelser om likabehandling, utan bara enskilda explicit reglerade bestämmelser. EG-domstolen har oftare hört när det rör sig om fall som inte omfattats av dessa explicit reglerade bestämmelser. Det har till exempel ansetts vara orättmätigt att varaktigheten av en pension till efterlevande barn bara kan förlängas genom en värnplikt som fullgörs i det egna landet ⁽⁷⁾, eller att invaliditetsperioder bara beaktas vid beräkningen av en ålderspension om den berörda personen omfattades av denna medlemsstats lagstiftning när arbetsoförmågan inträffade ⁽⁸⁾.

3.2.3 EESK är medveten om att en obegränsad tillämpning av principen om likabehandling, som gör det omöjligt för nationella lagstiftare att begränsa sig till inhemska omständigheter på området för social trygghet, skulle få betydande konsekvenser för de sociala trygghetssystemen. Även skäl 9–12 i förordning 883/2004 visar att det fastställts gränser för likabehandlingen. Det måste säkerställas att "principen om likställande av omständigheter eller händelser inte leder till följder som inte är berättigade objektivt sett eller till att förmåner av samma slag sammanträffar för samma period" (skäl 12). I skäl 11 fastställs att likabehandlingen av omständigheter eller händelser som har inträffat i en medlemsstat på intet sätt kan göra en annan medlemsstat behörig eller dess lagstiftning tillämplig.

3.2.4 För att förhindra oönskade konsekvenser av principen om likabehandling har man för flera medlemsstater fastställt horisontella undantagsbestämmelser i grundförordning 883/2004. Att det uppstår särskilda oönskade konsekvenser för en medlemsstats sociala trygghetssystem kan undvikas genom särbestämmelser i bilaga XI.

⁽⁶⁾ Se artikel 5 i förordning 883/2004.

Likvärdiga förmåner, inkomster, omständigheter eller händelser.

Om inte annat följer av denna förordning och med beaktande av de särskilda tillämpningsbestämmelserna skall följande gälla:

- "Om enligt den behöriga medlemsstatens lagstiftning förmånerna från det sociala trygghetssystemet eller andra inkomster har vissa rättsverkningar, skall de relevanta bestämmelserna i den lagstiftningen också tillämpas på motsvarande förmåner som förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning, eller på inkomster som förvärvats i en annan medlemsstat."
- "Om enligt den behöriga medlemsstatens lagstiftning rättsverkningar uppstår genom vissa omständigheter eller händelser, skall den medlemsstaten beakta liknande omständigheter eller händelser som inträffar inom en annan medlemsstats territorium som om dessa hade inträffat inom det egna territoriet."

⁽⁷⁾ Mål C-131/96, Mora Romero, 1997, I-3676.

⁽⁸⁾ Mål C-45/92 och C-46/92, Lepore och Scamuffa, 1995, I-6497.

3.3 Innehållet i bilaga XI baserar sig på bidrag från medlemsstaterna. Medlemsstaterna kan inte fastställa enskilda bestämmelser om särskilda omständigheter på nationell nivå utan att riskera att komma i konflikt med bestämmelserna i förordning 883/2004. Bilaga XI bör därför säkerställa att de bestämmelser i förordningen som gäller särskilda medlemsstater anpassas på ett sätt som säkerställer en oproblematisk användning i de enskilda medlemsstaterna.

3.3.1 Bilaga XI är därför, med tanke på särbestämmelsernas möjliga omfattning, en känslig fråga när det gäller ikraftträdandet av förordning 883/2004. EESK är medveten om att vissa särbestämmelser är nödvändiga men uppmanar till att undvika ett överflöd och i den mån det går begränsa antalet särbestämmelser genom att bara införa särskilda bestämmelser som är direkt nödvändiga för att samordningsbestämmelserna skall fungera i den berörda medlemsstaten och som står i överensstämmelse med principen om proportionalitet. EESK anser att det är särskilt viktigt att man håller fast vid att samordningen i praktiken under inga omständigheter får innebära att särbestämmelser införs i bilaga XI som är till nackdel för medborgarna.

3.3.2 EESK är medveten om att det rör sig om mycket komplicerade frågor men uppmanar ändå till att se till att hänsynstagandet till särintressen inte medför någon ytterligare fördröjning av tillämpningen av de nya samordningsbestämmelserna, särskilt med tanke på att rådet måste fatta sitt beslut med enhällighet och i enlighet med det gemensamma medbeslutandeförfarandet med Europaparlamentet.

3.4 De enskilda medlemsstaterna uppmanades redan i samband med överläggningarna om förordning 883/2004 att lägga fram förslag om hur man kan säkerställa en problemlös tillämpning av de särskilda bestämmelserna. Från medlemsstaterna inkom sammanlagt runt 150 förslag om särbestämmelser till bilaga XI. Kommissionen har granskat förslagen och diskuterat dem med ansvariga tjänstemän i de berörda medlemsstaterna. Ungefär 50 förslag godkändes till slut och kunde införas i bilagan. På detta sätt har alltså de särbestämmelser som föreligger i kommissionsförslaget, och som behandlas i detta yttrande, fastställts. En sista granskning av särbestämmelserna i bilaga XI genomförs för närvarande inom rådets arbetsgrupp för sociala frågor, parallellt med behandlingen av de motsvarande kapitlen i tillämpningsförordningen.

3.4.1 Eftersom saken är så komplicerad och rör detaljerade aspekter av den sociala lagstiftningen i de enskilda medlemsstaterna vill EESK inte ta ställning till de enskilda särbestämmelserna. Vid första anblicken ser EESK inga större problem i de särbestämmelser som tagits med i bilagan, varken för mobila försäkringstagare eller för företag och socialförsäkringsinstitutioner.

3.5 Att majoriteten av de särbestämmelser som föreslogs inte infördes i bilaga XI förefaller också rimligt. En del av förslagen togs inte med i bilagan på grund av att de var överflödiga eller inte stod i överensstämmelse med förordning 883/2004. Andra förslag om särbestämmelser i bilaga XI har omvandlats till ändringsförslag till förordning 883/2004. I det senare fallet rör det sig om förslag som inte är specifika för ett land utan som har en mer allmän karaktär.

3.5.1 Genom dessa förslag till ändring av förordning 883/2004, som också omfattas av föreliggande förordningsförslag, har man undvikit att flera likartade särbestämmelser för olika medlemsstater tagits med i bilaga XI. På så sätt blir bilagan mindre omfattande och hela förordningen blir mer översiktlig.

3.5.2 Artikel 1 i förslaget till förordning kan nämnas som ett exempel på denna sammanslagning av horisontella frågor. De klargöranden som man finner i denna artikel rör flera av EU:s medlemsstater och har därför justerats i själva förordningen 883/2004 och inte genom en rad särbestämmelser i bilaga XI.

3.5.2.1 Artikel 1.1 rör en ändring av artikel 14 i förordning 883/2004 om "frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring". Genom den nya bestämmelsen kan alla medlemsstater i sin nationella lagstiftning fastställa att en frivillig försäkring i det nationella sociala trygghetssystemet, som kräver bosättning eller tidigare sysselsättning i landet, bara är möjlig om man av sysselsättningsmässiga skäl redan har varit försäkrad i denna medlemsstat. Utan en sådan undantagsbestämmelse skulle den omfattande likabehandlingen i artikel 5 i förordning 883/2004 innebära att alla som varit bosatta eller haft en anställning inom EU:s gränser skulle ha möjlighet att teckna en frivillig försäkring i en annan medlemsstat. Eftersom en frivillig försäkring i vissa medlemsstaters lagstiftning är förbunden med särskilt fördelaktiga villkor skulle en obegränsad öppning kunna leda till att balansen i dessa medlemsstaters system rubbas och att de försäkrade i dessa länder ställs inför allvarliga problem. Därför har man kommit överens om att alla medlemsstater kan kräva att personen i fråga tidigare skall ha varit yrkesverksam i den medlemsstat där han eller hon önskar ansluta sig till en frivillig försäkring.

3.5.2.2 Artikel 1.3 innehåller en ändring av artikel 52 i förordning 883/2004 om fastställande av förmåner.

I denna artikel fastställs horisontalt, dvs. för alla medlemsstater, i vilka fall den så kallade pro-rata-temporis-metoden inte skall tillämpas för att beräkna en förmån ⁽⁹⁾.

— Målet är under alla omständigheter att mobila försäkringstagare inte skall ha sämre förutsättningar än icke-mobila försäkringstagare.

⁽⁹⁾ När "pro-rata-temporis"-metoden tillämpas görs beräkningen av en nationell del pension på basis av en pro-rata-beräkning. Först beräknas ett teoretiskt förmånsbelopp som är lika med den förmån som den berörda personen skulle kunna göra anspråk på om alla försäkringsperioder har fullgjorts nationellt. Därefter beräknas den nationella del pensionen som en procentandel av det teoretiska förmånsbeloppet, som motsvarar delen av den nationella försäkringsperioden sett i förhållande till sammanlagda försäkringsperioden. Om beräkningen i en medlemsstat alltid leder till resultatet att den nationella försäkringsperioden, dvs. den oberoende förmånen, överstiger den pro-rata-beräknade förmånen får den behöriga institutionen underlåta att göra en pro-rata-beräkning. Sådana situationer anges i bilaga VIII.

— För fullständighetens skull bör man i detta sammanhang nämna att kommissionens text reviderades vid behandlingen inom rådet.

— I enlighet med den preliminära enighet som uppnåddes i rådet får man i de system där tidsperioderna är irrelevanta för beräkningen av en förmån avstå från att göra en pro-rata-temporis-beräkning, såvida en sådan bestämmelse inte har upptagits i bilaga VIII till förordning 883/2004.

— Detta gäller bland annat system som grundas på fastställda avgifter och som kommissionens ursprungliga text refererade till.

3.5.3 Fler övergripande frågor har beaktats i förslaget till tillämpningsförordning. Dessa rör i första hand förslag av teknisk natur. Särbestämmelserna i bilaga XI skall därmed begränsas till särskilda åtgärder för enskilda medlemsstater.

3.6 EESK vill berömma alla som medverkat i det framgångsrika arbetet med att förenkla förordningen, vilket har resulterat i att bilaga XI omfattar betydligt färre särbestämmelser än den motsvarande bilagan VI i den nuvarande samordningsförordningen 1408/71.

3.6.1 På grundval av detta bör man också i fortsättningen, särskilt när det gäller framställningar om särbestämmelser i bilaga XI (bl.a. från Rumänien och Bulgarien i samband med deras EU-anslutning) noggrant överväga om det rör sig om en horisontell fråga och som därmed i stället bör ingå i grundförordningen eller i tillämpningsförordningen.

Detta är bland annat fallet för många medlemsstater som har sociala skyddsklausuler för personer som av politiska eller religiösa skäl eller på grund av härkomst har haft sämre socialförsäkringsrättsliga förmåner ⁽¹⁰⁾, eller också särskilda bestämmelser för personer som skadats under krig, före detta krigsfångar, brottsoffer, terrorister eller personer som varit offer för totalitära regimer. Sådana skyddsklausuler som tillhandahåller social trygghet till särskilda grupper i samhället (t.ex. sjukförsäkring och pension) hör i regel inte hemma i ett socialt trygghetssystem. Därför vore det ändamålsenligt att man även för dessa fall utarbetar en motsvarande artikel i själva grundförordningen som säkerställer att sådana klausuler, som innebär en statlig förmån eller ersättning som inte hör hemma i de sociala trygghetssystemen, inte införs i förordningen.

⁽¹⁰⁾ Se punkt 5 rörande Österrike i bilaga XI.

3.6.2 EESK vill samtidigt uppmana de sakkunniga i de enskilda medlemsstaterna att noggrant se över sin lagstiftning med avseende på de nya samordningsbestämmelserna. Medlemsstaterna bör också begära att särbestämmelser införs i bilaga XI för varje tillfälle där det skulle kunna komma att uppstå problem i samband med tillämpningen av förordning 883/2004. Om de nationella lagstiftningarna på området för social trygghet inte är i linje med samordningsbestämmelserna kan detta leda till en rad förfaranden vid EU-domstolen.

4. Ytterligare kommentarer avseende samordningen

4.1 Den gränsöverskridande rörligheten i Europa står högt upp på EU:s dagordning. Effektiviteten i samordningen på området social trygghet är avgörande för i vilken utsträckning EU:s medborgare utnyttjar möjligheterna till mobilitet. Medborgarna förväntar sig, med rätta, praktiska fördelar av detta gemenskapssamarbete.

4.2 EESK uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna och kommissionen att förstärka sina åtgärder för att uppmärksamma alla potentiella användare av förordningen på bestämmelserna och fördelarna med en samordning av de sociala trygghetssystemen. Kommittén anser att man utan dröjsmål måste påbörja de förberedelser som krävs för detta. Instrument som redan finns för rådgivning om mobilitet ⁽¹⁾ måste även fortsättningsvis marknadsföras och utvecklas.

4.3 Med avseende på detta har EESK också påpekat att det är nödvändigt att socialförsäkringsinstitutionernas personal i god tid föreberejs inför de nya bestämmelserna och de grundläggande principerna på detta område. Fortbildning av medlemsstaternas personal på detta område är ett ofrånkomligt krav.

4.4 För att grundförordningen snabbt skall kunna tillämpas i praktiken och för att möjliggöra denna snabba omställning uppmanar EESK därför medlemsstaterna att redan nu förse sina socialförsäkringsinstitutioner med nödvändiga personalresurser och tekniska resurser. De instrument som redan står till förfogande för aktörer och användare på nationell nivå – särskilt de befintliga TRESS-nätverken som sammanför berörda parter och aktörer på medlemsstatsnivå ⁽¹²⁾ – bör utnyttjas för att utvärdera den praktiska tillämpningen av denna förordning efter det att den har trätt i kraft i de enskilda medlemsstaterna.

4.5 EESK förbehåller sig rätten att på nytt behandla frågor som rör samordningens praktiska aspekt i ett särskilt initiativyttrande. Därvid bör man särskilt undersöka i vilken utsträckning medborgarna faktiskt kan utnyttja de fördelar som avses – bl.a. med avseende på det europeiska sjukförsäkringskortet – på området för gränsöverskridande rörlighet.

Bryssel den 14 mars 2007

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Dimitris DIMITRIADIS

⁽¹⁾ Se bland annat "The Community provisions on social security – Your rights when moving within the European Union" på http://ec.europa.eu/employment_social/emplweb/publications/publication_en.cfm?id=25 och MISOC-databasen om medlemsstaternas sociala trygghetssystem på http://ec.europa.eu/employment_social/social_protection/misoc_en.htm.

⁽¹²⁾ Training and Reporting on European Social Security (se även: <http://www.tress-network.org/>).